

kážku odjinud v to příšlou, projevíli své odchýlné přesvědčení prostě zápornou odpovědí k dotýčné otázce hlavní. Pro položení dodatkové otázky nebylo tu předpokladů § 319 tr. ř.

Čís. 3089.

Tisková novela (zákon ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n.).

Vydavatel a vlastník periodického tiskopisu mají býti obesláni k smírnému jednání vedle obviněných a k hlavnímu přelíčení vedle obžalovaných i tehdy, když sami obvinění (obžalováni) nejsou (§§ 8, 23 zákona).

(Rozh. ze dne 16. února 1928, Zm I 724/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací upozornil ke zprávě ze dne 7. ledna 1928 krajský soud v Hradci Králové na výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 9. února 1926, čís. 5624/26 a podotkl, že již podle doslovu §§ 8 a 23 zákona čís. 124/24 sb. z. a n. nemůže býti pochybnosti o tom, že vydavatel a vlastník periodického tiskopisu mají býti obesláni k smírnému jednání vedle obviněných a k hlavnímu přelíčení vedle obžalovaných, tudíž i tehdy, když sami obvinění (obžalováni) nejsou. V zákoně čís. 124/24 sb. z. a n. není sice soudu výslovně uloženo, by zjišťoval osobu vlastníka periodického tiskopisu, soudu neznámého (na tiskopisu ani v oznámení neuvedeného), avšak tato povinnost plyne nepochybně z příkazu zákona (§§ 8, 23), že také vlastník periodického tiskopisu má býti obeslán jak ke smírnému jednání, tak i ke hlavnímu přelíčení.

Čís. 3090.

Hájí-li se obžalovaný pro zločin podle § 127 tr. zák. omylem ve věku děvčete pod 14 let, s nímž soulož předsevzal, jest okolnost tu učiniti předmětem otázky podle § 319 tr. ř.

Ustanovení § 152 čís. 1 tr. ř. netýká se bývalé schovanky.

Porušení předpisu § 319 tr. ř. spadá jen pod § 344 čís. 6 tr. ř. a nelze je uplatňovati též s hlediska čís. 5 § 344 tr. ř.

(Rozh. ze dne 16. února 1928, Zm II 6/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 22. listopadu 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem násilného smilstva ve smyslu § 127 tr. zák. a svedení ke smilstvu ve smyslu § 132 III tr. zák., pokud čelila proti výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem svedení ke smilstvu ve smyslu § 132 III tr. zák. Naproti tomu vyhověl zmateční stížnosti, pokud napadla výrok o zločinu násilného smilstva ve smyslu § 127 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným tímto zločinem, jako zmatečný, zároveň zrušil i jemu za základ sloužící výrok po-